

Registerblad

Datum: Naturvårdsverkets beslut 2000-02-07

Område av riksintresse för naturvård i Skåne län

Områdesnummer: N 52

Områdesnamn: Stora Harrie

Kommun: Kävlinge kommun

Kartblad:

Topografisk karta: 022;2C Malmö NO

Ekonomisk karta: 02276;2C 7g Kävlinge

Area: 166 ha

Naturgeografisk region: 6 Sydvästra Skåne

Regionindelning för sjöar
och vattendrag:

Avrinningsområde 92, Kävlingeån

Agrara kulturlandskaps-
regioner:

1 Sydvästskånes slätt- och backlandskap

Landskapsformer,
områdestyper i kust-
och havsområden:

Slätt

Riksvärde

Rikt topogent kärr	Flora	
Naturbetesmark	Flora	

Värdeomdöme

Stora Harrie mosse är ett litet och högt värderat rikt topogent kärr med botaniska värden.

Huvudkriterier

A, C.

Förutsättningar för bevarande

Bibehållet nyttjande och hävd, ingen ytterligare dränering, förhöjd grundvattennivå, ingen gödsling.

Bevarandet av våtmarkernas värde kräver att områdets hydrologi skyddas mot:

- dränering
- vattenreglering
- dämning
- torvtäkt

Avverkning av sumpskogar, skogar på fastmarksholmar och i kantzoner kan skada naturvärdena.

Säkerställande

- Våtmarken ingår i myrskyddsplan för Sverige.
- Stora Harrie mosse naturreservat.
- Natura 2000-område: Stora Harrie mosse (SCI).

Områdets huvuddrag

Stora Harrie mosse är ett litet topotgent kärr kring ett kalkhaltigt källflöde. Kalkkärr och kalkfuktängar är naturtyper, som idag förekommer mycket sällsynt i det skånska landskapet. De är geografiskt begränsade till kalkpåverkade områden och inom dessa till arealmässigt mycket små enheter. Vegetationstyperna tillhör några av vårt lands mest hotade och skyddsvärda biotoper. Kalkkärren och kalkfuktängarna innehåller ett stort antal sällsynta, fridlysta och utrotningshotade växtarter. De har ett högt naturvetenskapligt värde samtidigt som de utgör oersättliga natur- och kulturklenoder.

Stora Harrie mosse är en rest av ett tidigare mer vidsträckt rikkärnsområde. Genom dikning har huvuddelen av området överförts till åker. Mossen är till största delen betad, men har aldrig blivit helt uppodlad, varför många arter från den ursprungliga rikkärnsfloran finns kvar. Området hyser bl.a. hänsynskrävande arter som näbbstarr, loppstarr, källgräs, tätört, sumpgentiana, vaxnycklar, Jungfru Marie nycklar, kärrknipprot, gulyxne, majviva, källfräne och axag. En för sydvästs-skåne ovanligt tät population av ängsnycklar förekommer också.

Referenser:

Naturvårdsverket 2007. Myrskyddsplan för Sverige.